

Presuda Suda (šesto vijeće) od 22. listopada 2014. – Kraljevina Španjolska protiv Europske komisije(Predmet C-429/13 P)⁽¹⁾**(Žalba — Kohezijski fond — Smanjenje finansijske potpore — Nepravilnosti u primjeni zakonodavstva o javnoj nabavi — Donošenje odluke Europske komisije — Nepoštovanje roka — Posljedice)**

(2014/C 439/13)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnik: A. Rubio González, agent)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: B. Conte i A. Tokár, agenti, uz asistenciju J. Rivas Andrés, abogado)

Izreka

1. Učida se presuda Općeg suda Europske unije Španjolska/Komisija (T-384/10, EU:T:2013:277).
2. Poništava se Odluka Komisije C (2010) 4147 od 30. lipnja 2010. o smanjenju finansijske potpore dodijeljene u okviru Kohezijskog fonda projektima ili skupinama projekata: „Vodoopskrba ljudi koji žive u vodnom slivu rijeke Guadiana: okrug Andévalo” (2000.ES.16.C.PE.133), „Sanitacija i pročišćavanje sliva Guadalquivir: Guadaira, Aljarafe i EE NN PP Guadalquivir” (2000.ES.16.C.PE.066) i „Vodoopskrba nadopćinskih sustava u pokrajinama Granada i Malaga” (2002.ES.16.C.PE.061).
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova Kraljevine Španjolske i vlastitih troškova nastalih u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

⁽¹⁾ SL C 260, 7.9.2013.**Presuda Suda (šesto vijeće) od 23. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Unitrading Ltd protiv Staatssecretaris van Financiën**(Predmet C-437/13)⁽¹⁾**(Zahtjev za prethodnu odluku — Carinski zakonik Zajednice — Naplata uvoznih carina — Podrijetlo robe — Dokazna sredstva — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Prava na obranu — Pravo na djelotvornu sudsку zaštitu — Postupovna autonomija država članica)**

(2014/C 439/14)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Unitrading Ltd

Tuženik: Staatssecretaris van Financiën

Izreka

1. Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti u smislu da se ne protivi tomu da dokaz podrijetla uvezene robe koji su izvela carinska tijela na temelju nacionalnog postupovnog prava počiva na rezultatima analiza koje je proveo treći, a za koje taj treći odbija pružiti dodatne informacije, bilo carinskim tijelima, bilo carinskom deklarantu, s posljedicom otežavanja ili onemogućavanja potvrde ili opovrgavanja točnosti korištenih zaključaka, pod uvjetom da se poštuju načela djelotvornosti i ekvivalentnosti. Na nacionalnom je sudu da provjeri je li to bio slučaj u glavnom postupku.
2. U slučaju poput onoga u glavnom postupku i pod pretpostavkom da carinska tijela ne mogu dati dodatne informacije o predmetnim analizama, pitanje moraju li carinska tijela prihvati zahtjev zainteresiranog da se o njegovu trošku provedu analize u zemlji koja je deklarirana kao zemlja podrijetla kao i pitanje je li važno da su dijelovi uzoraka robe bili sačuvani određeno vrijeme te da je zainteresirani njima mogao raspologati u svrhu provjera u drugom laboratoriju i, u slučaju potvrđnog odgovora, moraju li carinska tijela obavijestiti zainteresiranog o postojanju sačuvanih poduzoraka robe i o činjenici da može zatražiti da njima raspolaze u svrhu navedenih provjera moraju biti procijenjena na temelju nacionalnog postupovnog prava.

⁽¹⁾ SL C 325, 9.11.2013.

Presuda Suda (peto vijeće) od 9. listopada 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l'Administrativni sad – Varna – Bugarska) – Traum EOOD protiv Direktor na Direktsia „Obzhavane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Predmet C-492/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — PDV — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 138. stavak 1. — Porezna oslobođenja za transakcije unutar Zajednice — Stjecatelj koji nije identificiran u svrhu PDV-a — Obveza prodavatelja da utvrdi vjerodostojnost potpisa stjecatelja ili njegovog zastupnika — Načela proporcionalnosti, pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja — Izravan učinak)

(2014/C 439/15)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativni sad – Varna

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Traum EOOD

Tuženik: Direktor na Direktsia „Obzhavane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Izreka

1. Članak 138. stavak 1. i članak 139. stavak 1. drugi podstavak Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2010/88/EU od 7. prosinca 2010., treba tumačiti na način da su protivni tome da, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, porezna uprava države članice odbija dodijeliti pravo na izuzeće od poreza na dodanu vrijednost na temelju isporuke unutar Zajednice zbog toga što stjecatelj nije bio identificiran u svrhu tog poreza u drugoj državi članici i zbog toga što dobavljač nije dokazao ni vjerodostojnost potpisa na dokumentima podnesenima u prilog svojoj prijavi isporuke za koju tvrdi da je izuzeta niti da je osoba koja je potpisala te dokumente u ime stjecatelja bila ovlaštena istoga zastupati, iako su dokazi koji opravdavaju pravo na izuzeće koje je podnio dobavljač u prilog svojoj prijavi bili u skladu s popisom dokumenata koje treba predati toj poreznoj upravi, koji je propisan nacionalnim pravom, i koje je ona najprije prihvatile kao dokaze koji opravdavaju pravo na izuzeće, a što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.